

Jar. Müller

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS SVOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

<p>Adresa</p> <p>redakce a administrace:</p> <p>Kvasilov na Volyni</p> <p>Rukopisy se nevracejí.</p>	<p>Jednotlivé číslo 35 gr.</p> <p>Cena inserátů:</p> <p>velk. 1/3 zadních stránek</p> <p>10 zl. za jednu.</p> <p>V předu o 50%, draže.</p> <p>Při další inserci značná sleva.</p>	<p>Předplatné pro Polsko:</p> <p>na rok 10 p. zlotých</p> <p>na půl roku 5 "</p> <p>na čtvrt roku 3 "</p> <p>Předpl. do Československa</p> <p>na rok 60 Kč.</p> <p>Do Ameriky a Kanady</p> <p>na rok 18 zl. polsk.</p>
--	---	--

Letošní žně a naše zemědělství.

Je doba žní, doba nejpilnější práce rolníka v celém roce. Od časného jitra do pozdního soumraku pilně pracuje na poli, sklízí požeňanou úrodu. Pracuje plných 14—15 hodin, lopotí se bez únavy, aby jej snad ještě v poslední chvíli nepřízeň počasí nepřipravila o výsledek celoroční námahy. Jaké vyhlídky má na zpeněžení své sklizně? Dobře víme, že současný stav rolnictva nikde v celém světě není skvělý, není skvělý také i u nás v Polsku: krize zemědělství trvá v nestenčené míře, přes úsilí vlády o její zdoání povoláním rozjemčích komisí a uvolněním velkých sum pro podporu exportu v minulém roce. Ceny obilí klesají a zatím dle zpráv tisku nemožno očekávat změny k lepšímu.

Zbývá naděje na chmel. Vše nasvědčuje tomu, že letos úroda chmele bude malá. Trvajícím chladna způsobila velké škody v jeho květu a vzrůstu. Předpovědi o jeho ceně dosud chybí.

Jaká tedy je odpověď na otázku: jak čeliti krizi, co začít ve svém hospodářství, aby zmírnil alespoň částečně tu tíseň, která panuje mezi rolnictvem?

Této otázce „Hl. Vol.“ letos jak i v jiná leta věnuje zvýšenou pozornost. Zreassumujme si vše, co bylo již napsáno. Pan Krzowski ve svém obšírném článku radí: „chopiti se myšlenky: zorganizovati se v jeden mocný hospodářský celek, jež zde nazveme „rolnickým kartelem“, dále využití polské vody je dnes otázka naléhavá“ — takové je mínění p. Krzowského. Pan Jos. Malinský v článku „Obilní politika“ píše: „Hlavním příkazem zemědělské politiky je — vrácení kupní síly zemědělskému stavu“. Dále autor takto rozvíjí svou myšlenku: „V tomto roce je nutno použití všech prostředků s ohledu na nutnost náležitého zpeněžení zemědělských produktů. Prostředky, na které politika obilní se opírala v letech minulých jsou: ochrana trhu domácího, zmenšení nadbytků vývozem, znormálnísování nabídky, zvýšení cen na trhu domácím, koncentrace exportu a kontrola nad exportem, organizace prodeje doma a konečně zvětšení spotřeby domácí. Zas Ing. Vlad. Jansa v článku „Soudobé otázky našeho zemědělství“ je tohoto mínění: „Tedy předem bude nutno zvýšiti naši výrobnost: je

nuino produkovat více a levněji, abychom docílili určité výše rentability v zemědělství. Je nám zapotřebí zemědělská osvěta jak po stránce teoretické tak též i praktické a dalekosáhlá organizace našeho veřejného života.“ Název článku Družstevnictvím k blahobytu nám praví, že týž pisatel klade důraz na družstevnictví a takto končí svůj pozoruhodný článek: „Máme na Volyni bezmála 100 českých osad a jest velice trapné, že zemědělská družstva v těchto by se spočítala na prstech. Vždyť na uvedených výše příkladech (Boratín, Kněhynky a Moskovština) je vidět, že nevyžadují velkých obětí materiálních a poskytují dalekosáhlé výhody, zakotvili v obci. Jsou to činitelé vyššího důchodu v zemědělství a dnes takové možnosti nesmíme přezírat.“

Ze všech uvedených článků plyne, že autoři největší důraz kladou na organizování se rolnictva a zavedení všude, kde k tomu je možno, družtev. Tutéž myšlenku propaguje také ministr zemědělství J. Poniatowski. Tedy máme jasně ukázanou cestu, kterou musíme kráčet. O nutnosti organizování zemědělství nemůže býti dvou mínění. Na skvělém příkladě Československa vidíme, co znamená organizované zemědělství, které je pánem situace. Na příkladech z české Volyně, popsaných Ing. V. Jansou můžeme oceniti užitečnost družtev. Na nás všech záleží, jaká bude naše budoucnost. Přirozeně, že ani za rok, ani za dva — nebudeme svědky efektivních výsledků. Nutno utvořiti určitý plán na celou řadu let. Této důležité otázce musí nejdříve dobře porozuměti rolníci, organizovati se v kola, aby si naši rolníci zvykli na práci v organizacích. Nechť v každé sebe menší české více povstane rolnické kolo, nechť rolníci začnou sami přemýšlet o svém stavu. V tomto jim pomůžou absolventi hospodářských škol tam kde jsou, a kde nejsou při dobré vůli mohou brzy býti.

Předběžnou všestrannou práci v otázce družstevnictví nutno ponechati našemu hospodářskému družstvu v Rovně, které společně s celou naší veřejností, mělo by co nejdříve začít pracovati v označeném směru. Snad pak příští žně nevyvolávaly by tak smutné reflexe nad stavem našeho zemědělství.

Přítel.

Zdravotní hlídka.

Dr. B. Pihrt.

Zdraví a hospodářská krise na Volyni.

Dr. Bohumil Pihrt, náš krajan usazený nyní v Praze, zaslal nám laskavým prostřednictvím Ústředny Č. M. Š. tento článek, v němž líčí své dojmy a pozorování ze svého pobytu zde mezi námi z hlediska svého oboru — lékařského.

Redakce.

Za mého krátkého pobytu o dovolené na Volyňsku obrátilo se na mně značné množství nemocných krajanů o lékařskou radu. Jeden zjev mně při tom nesmírně překvapil. A to ohromnou měrou rozšířené nervové choroby mezi našimi krajany. Stav to přímo zářející a na první pohled nepochopitelný a nepravděpodobný. Překvapuje, že jsou to sedláci-zemědělci, pracující fysicky po většině na čerstvém vzduchu, na slunci, kteří by měli kypět zdravím a hlavně mít zdravé, vyrovnané nervy. Tito zemědělci, kteří se vždycky těmito vlastnostmi vyznačovali, trpí na Volyňsku ve velkém měřítku nervosou celkovou, nervosou srdce, žaludku, střev atd.

Příčina tohoto zjevu jest jasná, jest to těžká hospodářská tíseň, deprese z toho, že práce volyňského rolníka jest marná, že za celoroční dřinu sklizené obilí jest bezcenné, nestačí ani na krytí běžné režie. Ne jen zadluženost, ale i nervové choroby jsou průvodním zjevem krise u našich krajanů. A jest to důkazem, že krise, bída hospodářská mají též velikou ozvěnu na zdraví člověka.

Naši krajané, kteří se na mně o dovolené o lékařskou radu obrátili, trpí nejvíce nervosou

Besídka.

Růžena Čechová.

Okovy.

(Dokončení.)

Výměnek jakoby v hrob se změnil odchodem Justiným. Pták ztuhl v mlčení. Výměnkáři vzdychali. Mladý hospodář pomíjel vyhledávati rady pantátovy, ačkoli zelený čas rád tresce a šidí polní slabé pokusy.

„Co je se synem —“ řekl k Mance jednou netrpělivě otec. „Že je zase svázaný jejich popruhama.“

— „To už bude takové,“ přizvukovala Manka. „Kdo ví, jestli nevyčítaly Petrovi procházky k vám.“

— „Měl bych chuť about se do hospodářských bot a projít se polmi, abych jim přišel do cesty. Za blíny, blíny — —“ Tu právě, co hovořilo se o Pávových, stará se objevila po pryč v celé slávě ve výměnku.

„To je host!“ vyřkl pantáta hněvivě.

— „Vede mne sem povinnost,“ řekla ona mrzutě.

— „Aj? mluvte!“

— „Kde máte Petra?“

— „Já! Petra? Vy jste přece jeho hlídači.“

— „Nesekejte urážky, rcete, kde je Petr?“

— „U vás, kde jinde, u mne nikoli! — —“

— „Není u nás již přes týden.“

srdeční a žaludeční.

Jakými příznaky se projevuje a co jest podkladem těchto chorob?

Při žaludeční nervose nemocný pocituje po většině křečovitě bolesti v horní části břicha, tyto bolesti jsou nezávislé na jídle, vyskytují se stejnou měrou před jídlem a po jídle. Ze začátku jsou mírné. Mohou se však stupňovat v prudké, nesnesitelné, až příšerné křeče žaludeční, při kterých se nemocný svíjí bolestmi a sténáním ulevuje svému utrpení.

Podkladem tohoto chorobného stavu jest přecitlivost žaludečních nervů; každý žaludek pracuje, se stahuje a pohybuje. U nervos žaludečních tato žaludeční činnost však přechází v křečovitě záchvaty.

Srdeční nervosa se projevuje v mírných případech: pocitem úzkosti v krajině srdeční, pícháním, tlucením srdce, děsivými sny a těžkým dechem do kopce neb při běhu. A v těžších případech srdečních nervos se dostávají srdeční křeče s bezvědomím, které se podobá mnohdy i srdeční mrtvici.

Podkladem této choroby jest rovněž přecitlivělost srdečních nervů.

Jak léčíme tyto choroby?

Předně nemocný si musí uvědomiti, že nejde o žádnou chorobnou změnu na žluďku, neb na srdci. Žaludek a srdce jsou úplně zdravé, pouze jejich funkce jest porušena přecitlivělostí nervů, kterými jsou ovládány. Jest proto lépe na tyto choroby nemyslet, nezabývat se jimi — jak přišly, tak zase odejdou. Přizpůsobit dietu a stravu. — Nemocný si musí sám vyzkoušet, co mu škodí a co žaludek snáší — při žaludečních nervosách jest to velmi různé a nestejně. V záchvatu bolestí u srdce — studený obklad, při bolestech žaludečních —

— „Cože, a to se po něm sháníte teprve dnes?“

— „Sháněly jsme se již, ale shánky jsou marné, když vy si Petra pokrýváte.“

— „Nepovídejte, ať vás nepokořím. Já o Petrovi zdání nemám.“

— „Sháněly jsme ho my, nyní vy si ho shánějte, je to vaše otcovská povinnost.“

— „Kde jej sháněti. Byly jste u starosty?“

— „Všecko jsme již podnikly, co se dalo.“

— „Pro Krista živého, snad jej vody neobejmuly.“

— „Anebo strašlivá propast neponoukla do tmy,“ Manka připojila jako v snění.

„Jsmě bez hospodáře, chasa se válí, pole povolávají, a to je teď v čas rozhodný!“ zoufale stěžovala si Pávka.

Petra se nedohledali ani stoocí úřadové.

Stařec vzal opět starosti hospodářské na bedra. Nikoli snad z přátelství k ženám, které jej ponižovaly, však z ohledu na pole a na jmění, jež střežil, jako majetek praotců.

Na poli a na dvoře rozhodovaly jeho rozkazy i ve stavení. Ženské pochopily, že práce pantátova týká se jejich prospěchu a tedy trpěly vládu jeho. Stará Pávková do očí vytkla Korcovi, že dcera její sňatkem velmi pochybila a pro všechny časy stala se nešťastnou. To že je divná věc, že zdravý, pevný muž smaže se s povrchu zemského jako napsaná číslice, že to není ani přirozené a že snad Korcové předci bývali čarodějnici a on stařec a syn že také krápěje té krve v sobě chovají. Pronesla tvrdošíjně, že takové manželství vůbec ani

teplý obklad. Pro zmírnění potíží valerianové, neb Hofmanské kapky, 20—30 kapek 3krát denně po jídle. Nelepš-li se stav, pak vyhledat lékaře, který předepíše speciální léky. Doporučuji lékaře nestřídat. Zdlouhavost choroby jinak nezávažné obvykle svádí nemocné k tomu, že tito vyhledávají různé a různé lékaře a tím sobě škodí jak hmotně tak i na zdraví.

Doufejme však, že naši krajané, kteří překonali heroicky všechny hrůzy světové a bolševické války, přetrpí i neněší hospodářský rozvrat a zůstanou i nadále zdravou větví našeho národa, jak na poli kulturním a národním, tak i na poli hospodářském.

Zápis do českých matičních škol.

Správa odboru České matice školské v Lucku oznamuje, že zápisy do matiční školy v Lucku konají se každodenně v místnosti úřadovny Matice v Lucku ul. Piłsudskiego 23 (proti Banku Rolnému).

Současně oznamujeme o zřízení internátu pro žáky z okolí, kde děti za levný poplatek budou ubytovány a stravovány. Zájemce o internát prosíme, aby se přihlásili v úřadovně Matice do dne 15. srpna, abychom mohli učiniti nutné přípravy ku ubytování určitého počtu dětí.

Jos. Malinský,
předseda.

B. Šebesta,
za jednatele.

Správa školy v Rovně oznamuje, že zápis do všech sedmi tříd koná se ve škole každodenně. Správa školy má v evidenci a doporučí byty pro přespolní žáky.

V. Vlček, řídicí učitel. J. Vyletěl, předseda.

neplatí, a že její dcera může navazovat nový sňatek, vyskytne-li se muž jejímu vkusu lahodící. Stařec na takové řeči hluboce mlčel. Vskutku mladou Věru bylo vidati u plotu tř. šňového sadu zabranou v rozhovoru s tělnatým, bohatým ovdovělým sedlákem. Ten sedlák byl liškou podšit a z hlouposti žen toužil se obohatit. Svědčil velmi horlivě Věře, že muž její bývalý mohl se v ptáka anebo vítr obrátit, když je takové čarodějné krve, a že ani kněz nemůže upírat jí dovolení ke sňatku novému.

Ale Věře nebylo usouzeno pod čepce d statí se po druhé. Kráčela jednou podvečer závějemí sněhovými v prosinci k ženě, pověstné co neomylné prorokyni. Chtěla od ní, nikým viděna, dosáhnouti úpného osvobození z těch okovů, jak nyní sňatek svůj s předešlým mužem zvala.

Jdouc lesem černým jako propast, zmýlila si cestu a místo do mlází stoupla do potoka, jenž jí okamžitě strhl a zdávil. Zaskuhrali černí ptáci v celém lese a zapěli tu nejsurovější pohřební píseň. Tělo Věřino toho ještě dne bylo vyloveno zvláštní náhodou a přineseno ke Korcovým. „Dokonáno jest —“ křičela stará Pávka a prchla z domu a tam, co dcera náhodou odevzdala žití, zúmyslně krokem se vydala. Dvě ženy zároveň měly studený pohřeb. Nikdo jich v obci v pravdě nemiloval, jen onen sedlák, který se těšil na lov zlaté rybky, zařičel u hrobu, že pláč ten s hněvem stejné jméno měl. Nyní podle zákona statek patřil zase bývalému hospodáři, pro případ, že by se mladý hospodář již neobjevil. Všechno jmění po Věře rozebrali si její příbuzní. V následující den po pohřbu

Správa školy ve Zdobunově oznamuje, že zápisy konají se ve škole každodenně. Odbor pro vzdálenější děti projektuje internát, kde by děti byly společně ubytovány a stravovány za levný poplatek. Reflektanti musí odboru včas zaslati přihlášku, aby mohly býti učiněny přípravy. Lhůta přihlášek do internátu končí 15. srpna.

Josef Kosek, říd. učitel.

Alexandr Khol,
místopředseda.

D o p i s y.

Z Michalovky.

Čtitelé Husovy potěšeni byli četnými články v „Hlasu Volyně“, osvětlujícími osobnost Husovu. Jeho život a smrt musíme si připomínati v této době mravního úpadku, poněvadž on je zářivým příkladem nesmlouvavých mravních zásad, stálosti v poznání pravdě a v hájení práv svého národa. Že český lid je vděčný za služby kostnického mučedníka, svědčí krásný pomník na staroměstském náměstí v Praze a zavedení svátku Husova dne 6. července. Za příkladem staré vlasti šel Zelov, kde od roku 1931 6. července je dnem Husových oslav.

Rovněž na Volyni v některých obcích v měsíci červenci se oslavuje památka Husova. Pokud vím jsou to: Kupičev, Boratín, Michalovka a Mirotín. Mažná, že ještě i jinde uctívají památku tohoto velkého člověka a Čecha, ať se přihlásí. K těmto jmenovaným, letos důstojně se připojilo také Rovno. V neděli 14. července odpoledne shromáždilo se v České matiční škole asi 80 osob, aby vyslechli přednášky o Husovi, které měli kazatelé A. Balabán a J. Tomeš. Také básně o různých dobách života Husova byly tamnější mládeži předne-

zavolala Manka pantátu do svého puntíčku výměnkářského, kde nyní bylo siro, jelikož se starcem i stařena oživli ke své houževnaté práci. Tam v ústraní vyňala z těžkého nedělního salupu nebelič a v něm jala se vyhledávati obrázek, který s velkým povzdechem p dala hospodáři. Nebyl to obrázek, nýbrž v obálce dopis od herečky.

„Tedy psala ti přece —“ užasl kmet — „a tys mi ani nenapověděla.“

— „Neměla jsem srdnatosti, pantáto zlatý—“ omlouvala se pláčící služebná.

„No uvidíme,“ jal se smírně slibovati, brejle své důkladně klada na nos. Snad jí ještě umíráčkem neodzvoni, nech slzy, až co já usoudím —“ Četl hlasitě slova:

„Moje bábo nejmilejší, jediná!

Spalte obálku s kolkem pošty i psaní moje, až se trochu s ním potěšíte, a nepotěšíte-li, zavrhněte je také, ale mne nemějte za ničemnici a přečtete si pozorně toto vysvětlení mé. Jsem na druhém světě, za mořem. Jiný zde kraj, jiní lidé i ptáci. Skláním hlavu svou a zpovídám se Vám. Bůh co netresce, Vy taky nepotrestáte. Jsem spoutána s Petrem nezrušitelně zde na tomto světě. Ustanovili jsme si ve Vašem zlatém výměnku tuto šťastnou pospolitou pout. Peruti naše byly záračně silné a pružné a tedy jsme moře přeletěli a za mořem v nebi žijeme. O nic Petr Věru nepřipravil. Lásku její neměl, ani on jí lásku vracet povinen není. Co odnesl ze sporitelny na penězích, více neobsahuje, než co Věře se statkem a polmi Petrovými připadá. Rozdělení je tedy zcela pořádné mezi ním a ní. Ten svazek křehký u oltáře je

ny. Tyto výstupy byly prolouženy společným a sborovým zpěvem; sborové písně zapěl pěvecký kroužek z Michalovky. Byli jsme osvěženi tímto oslavným shromážděním.

Při této příležitosti upozorňujeme krajanů v Rovně a okolí, že česká shromáždění s výklady Bible kralické konají se pravidelně první neděli v měsíci; nejbližší shromáždění bude v neděli 4. srpna o 10. hodině dopoledne.

V neděli 21. července zemřel v Michalovce zasloužilý občan Emil Feneka ve stáří 54½ let. Byl činným členem v Kole Matice školské, v obecní radě a ve staršovstvu evang. reformovaného sboru. Vynikal odvahou, rozhodností a pevnou vůlí. Vážen byl ode všech. Jako stavitel připravil stavební materiál pro stavbu obecné školy, ale postaviti ji, nebylo mu již souzeno. Nejvíce práce a zdraví vložil do stavby evang. reformovaného kostela, který je pomníkem jeho houževnaté vytrvalosti za každých okolností. Kdo nastoupí na jeho místo? „Blažení mrtví, kteří v Pánu umírají od této chvíle.“ „Aho“, praví Duch „ať odpočívají od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi“.

J. M. Tomeš.

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

Ing. M. Millerová.

Co s hluchým ovsem?

táže se mnohý náš rolník, neboť tento obtížný plevel šíří se u nás stále silněji; zvláště letos v důsledku vlhkého jara objevil se v množství až překvapujícím.

Ovsíř — oves hluchý (*Avena fatua* L.) u nás mu běžně říkáme šveřepec. Jest mateřskou

kněžem, nikoli Bohem vyhotovený. Ale ta naše horoucí láska jednoho ke druhému, ta je jistě Bohem stvořená a jednáme-li s ní, jednáme čestně. Jsem Petrova, on jest můj. Jsme jeden sloup, který žádá lidská vláda nesvrhne. Darovala jsem divadlo Petrovi a on mi daroval květ krásný pod srdcem, který tam raší a o němž Vám nesu sladkou zpěvnou zvěst. Pantátu mi usmířte, jak to dovedete. I jemu v příležitý čas povězte o pokladu, který je nad královskou slávu nám cennější. Píši neumělým slohem, ale píši ze srdce, jak se to tam ozývá v radosti bouřlivé. Petr Vám oběma taky ruce líbá i já jeho zpěvačka a herečka. V Petrovi mám jediného svého oslněného posluchače.

Vaše do smrti věrná

Justa.“

Stařec sejmul brejle a podíval se zkoumavě na Manku.

„Jsme něčeho vinni,“ zeptal se jí zkormouceně.

„Jsme snad vinni, ale což nezní psaní tak, že odpuštěno Bohem jim i nám?“

— „Věra ho nemilovala,“ rozpomínal se Korec v tvářích povadlý a bledý.

— „Takové to je, a u mojí holky rozezvučelo se nitro tenkrát asi, když on její hru pohlcovoval jako očarovaný.“

— „Domluvili se za našimi zády, není to pro nás nenapravitelná obžaloba?“

— „Neviděli jsme, neslyšeli a jich střežil Bůh.“

— „Je to psaní, že by srdce vzkřiklo mlá-

rostlinou našich ovsů, od nichž se celkem málo liší. Mladé rostlinky jest těžko rozeznati od ovsu setého, teprve krátce před uzrání jest rozdílný nápadný; v té době bývá ovsíř o 15—20 cm vyšší nežli oves setý, obilky jsou hnědé, na rozdíl od ovesných chlupaté s dlouhou černou osinou, jsou snadno větrem roznášeny. V době zralosti vypadávají z klásků, jež zůstávají pak prázdné „hluché“. Kulturní byly z této rostliny vypěstěny užitkové typy našich ovsů s klásky nevypadavými.

Roste na všech půdách, nejvíce však na těžkých půdách jílovitých. Vyžaduje hojně vláhy. Obilky mohou delší dobu ležeti v půdě, aniž by klíčily a pak, zejména po vlhkém jaru objevuje se ovsíř v ohromném množství na poli, kde předtím vyskytoval se třeba jen roztroušeně; v takových letech vyklíčí všechny obilky, uložené v ornici i ve větších hloubkách.

Ve více účinným prostředkem k hubení mnohých plevelů jest časná mělká podmítka, dokud jest v ornici trochu vláhy. Semena plevelů padnou na vlhké dno brázdy, valením podmítka se k němu přitlačí, čímž snáze přijímají vláhu a z malých hloubek v teplých dnech podzimních snadno vyklíčí. Vláčením a orbou na zimu se pak zničí. Pro ovsíř tento zákrok ale neplatí, neboť klíčí až z jara. Dobře jest na jaře půdu uvláčet, ale se setbou počkati, je-li to možné, asi 10 dnů až 2 neděle; ovsíř brzy klíčí, zničeme její mělkou orbou nebo pospěchem a pak provedeme setbu. Ne lépe můžeme ničiti ovsíř v okopninách, řepce (okopáváním a pletím), p. c. ninách (častým kosením nedovolíme, aby se vysemenil) také dobře urostlé ozimy jej potlačují. V řídkém obilí, zejména jařích bují. Mnohdy radí se bojovati s ovsířem úhořením, ztrácím zde ale jednu skizeň a zákrok bývá opravdu účinný jen ve vlhkých letech. Je-li pole v

dím“ — doznával kmet, ze strachu se vybaující — „ale přece jen uvažuji, nezbude-li na mých a tvých bedrech těžká obžaloba.“

— „Pantáto, vy jste již starý a tedy tak lelkavý, což to dobře a krásně v psaní děvče neomlouvá? Spravedlnost je svedla a spravedlnost chtěla, že namlouvačná Věra zaboudila do potoka pro smrt a její máť vydala se tou cestou za ní. Zanechme minulosti a hledme na přítomnost. Až přečtete stokrát psaní jako já, vybavíte se z úzkosti a uklidníte si nitro jen m pro potěšení.“

— „Aha!“ vzdychl zhluboka stařec. „Do statku jich právě potřebí. Dobře jsi jednala, holčino, nespálivši kolek s poustou. Nám starým teprve teď dobře bude se modliti a ve výměnku slaviti odpočinek. Lid zdejší se asi s proměnou spřátelí, neboť kdo tvoji herečku uvidí, z toho se i nejutuhlejší led smeká a Petrovi všichni zde lásku zachovali. Čeď moje se rozveselí a zvětrá zase do práce, když Pávčiny rozmary vzal čas.“

Ke splnění snu dvou starců nenaskytlo se překážky. Mladí lidé z veliké dálky se rychle navrátili na laskavé pozvání, které jim svým výrazným slohem a písmem napsal pantáto, a zde bez vrtochů a okolků oddal je přívětivý důstojný pán a celá ves pozvala se na veselku novomanželům, aby podala důkazu, jak jim ten jejich „mladý kousek“ vesele odpouští.

Starcům za vlády novomanželů téměř pohádkou stal se výměnek. Táckují s mladými na statku a „herečka“ ku přání ráda opětuje svá umělecká představení, dokud nestane se tcu nejposvátnější umělkyní — svému dítěti.

malé míře zapleveleno, krátce před uzráním, kdy převyšuje setbu, vytrháme stébla i v obilninách; mohou to provést i děti. Při silnějším zaplevelení jest tato práce ale nemožnou. Po letošní sklizni obilí ovšem zapleveleného, doporučovalo by se aby hlubší orba na zimu byla provedena pluhem s prohlubovačem, kde vrchní vrstvu obracíme a spodní jen kypříme; semena plevelů zůstanou blíže povrchu, snáze vyklíčí a v uvedených plodinách (řepě, řepce, bramborách) je snadno zničíte.

Zvláště nutno dbáti, abychom ovšem pole neosévali a nerozšiřovali jej s hnojem. Musíme vysévat jen opravdu čisté obilí. Čištěním oddělené obilky ovšem mohou se zkrmovati, ale jen mačkané nebo pašené, neboť v zaživacím ústrojí domácích zvířat neztrácí klíčivost. Ovsy jím znečištěné nutno zkrmovati mačkané.

Sněmování českých chmelařů oblasti žatecké.

V neděli dne 14. července 1935 konalo se v Domoušicích u Loun řádné shromáždění delegátů českého odboru Jednoty chmelařské v Žatci, na němž při hoiné účasti delegátů i pěstitelů a zástupců zemědělských korporací projednávány nejdůležitější otázky chmelařské. Po schválení obvyklých výročních zpráv přednesena předsedou Cyrilem Vitnerem ze Hředel, předsednická zpráva o příchůtích úkolech čl. chmelařství, v níž zdůrazněno, že uskutečnění provenienčního zákona je první kapitolou plánu o vitěho hospodaření u chmele.

Jedním z nejdůležitějších úkolů bude mezinárodní jednání mezi státy chmelařskými v tom smyslu, aby nynější plocha chmelná v každém státě se nezvyšovala a se stabilisovala. Zakonné předpoklady pro tuto stabilisaci mají dosud toliko Německo, Anglie a Č. S. R. Obtížné jednání je vedeno s Jugoslavií a Polskem. Jugoslavie požaduje pro Savinskou Dolinu kontingent 1.500 ha, pro Bačku pak takovou plochu, kterou měla Bačka v r. 1928, sníženou o takové procento, jak zredukovaly ostatní chmelařské státy svoji plochu chmelnou. Pokud se týče Bačky, bude těžko na tento požadavek základny z r. 1928 přistoupiti, nebť v Bačce ještě v roce 1925 bylo jen 2 800 ha a za tři roky na to byla plocha více než ztrojnásobena. V Polsku detailní úprava regulace plochy chmelné není ještě známa. Ve Francii otázka úpravy výroby chmele nepokročila, kdežto v Belgii požaduje se uzákonění různých opatření na ochranu výroby a odbytu chmele. Vysoké sklizně ve Spojených státech severoamerických a taková sklizeň hrozí i letos, přiměly tamní vládu, že se jedná o uspořádání poměrů výrobních a tržních po způsobu anglickém. Podle stavu plochy z roku 1934 snížily jednotlivé státy proti roku 1929 takto svoji chmelnou plochu: Československo o 31.4 proc., Německo o 28 proc., Anglie o 25 proc., Jugoslavie o 70 proc., Polsko o 22 proc., Francie o 52 proc., Belgie o 30 proc., kdežto ve Spojených státech Severoamerických se zvýšila o 44 proc.. Světová plocha osázená chmelem činila v roce 1933 jen 42.000 ha, v roce 1934 však již 56.000 ha. Tento přírůstek plochy za poslední dva roky neodpovídá spotřebě chmele, která se jen málo zvýšila v Americe, Anglii a Německu. Nedojde-li proto k d'hodě mezi chmelařskými státy o stabilisaci plochy, případně o společném dalším omezení plochy, musili bychom počítati s tím, že v dohledné době může dojiti ke katastrofě ve chmelařství a k novému boji o světové trhy, který bude mnohem úpornější než v letech 1929—32.

Z ostatních úkolů, které bude třeba řešit, byla zmínka o reorganizaci chmelařských Jednot v Č. S. R., pro něž vláda vydá letos vzorné stanovy a jež budou míti poloveřejno-právní ráz při povinném členství všech pěstitelů v příslušné oblasti. Dále se bude měnit řád známkovny chmele a přizpůsobí se novému provenienčnímu zákonu. Bude nutno po uspořádání poměrů organizačních, vyřešit otázku zřízení chmelařského ústředí všech oblastních organizací.

Shromáždění delegátů vyslovilo s přednesenými úkoly souhlas a schválilo dále příspěvky pro sklizeň 1935 ve stejné výši jako byly loňského roku.

Kronika.

Důležitější politické události.

SPOR ITALSKO - HABESKÝ.

Podle názorů britské vlády je t vzhledem k velkému shromažďování italského vojska v Africe již nejvyšší čas, aby Rada S. N. projednala celý habešský problém.

Doba dešťů prozatím zabraňuje, aby propuklo nepřátelství, poněvadž však toto období se skončí již v září, neznamená by další odklad podle britského názoru nic jiného, než že Společnost národů neměla by už kdy k účinnému zakročení.

Zástupce Reuterovy kanceláře v Ženevě nabyl dojmu, že v kruzích Společnosti národů jest nálada důvěřivá, jednak proto, že Itálie počíná již uznávat všechny nesnáze, které by jí vznikly z postupu unáhleného a bezohledného, jednak že přišly důvěrné zprávy o rozhovoru Laval a s Edenem. Uznává se, že Velká Británie jest rozhodnuta požadovat, aby statut Společnosti národů nebyl porušován, přes to však se soudí, že by malý odklad byl žádoucí, kdyby tím byla Společnost národů zachráněna před otřesem, který by jistě nastal po vystoupení další velmoci.

„Popolo d'Italia“ prohlašuje znovu, že v habešském sporu je přijatelné jenom úplné řešení.

Hospodářská expanse bez vojenské ochrany, nebo protektorát bez příslušného vojenského opatření by podle listu skončily stejně záporně, jako někdejší smlouva, uzavřená s Menelikem v Ugdsali. Všechny jiné polemické motivy jsou snad důležité, ale nemohou rozhodovat, neboť právě v této věci má prý politika fašistické Itálie své nejvyšší historické a lidské oprávnění.

Habeš pod ochranu Společnosti národů po vzoru Gdanska?

Ve zprávě o rozhovoru Laval a s Edenem naznačuje pařížský zpravodaj „Timesů“, že dříve nebo později by mohla nabýti pevného tvaru myšlenka, aby se předložil Habeši návrh, aby se podrobila mandátu Společnosti národů, vykonávanému buď samotnou Radou S. N. nebo jí jmenovaným nejvyšším komisařem. Statut tohoto mandátu by se podobal statutu nejvyššího komisaře S. N. v Gdansku. Itálie by odbržela svůj plný podíl na místních koncesích, avšak kontrola nad Habeš by zůstala v rukou S. N. Na druhé straně by Habeš měla zisk z ochrany a finanční podpory, poskytované Společnosti národů, musela by ovšem do své správy přijmout funkcionáře, ustanovené Radou S. N.

DUNAJSKÝ PAKT.

Soukromá agentura Radio oznamuje, že vlády francouzská a italská předložily vládám rumunské, jihoslovanské, československé, maďarské a rakouské k prozkoumání návrh dunajského paktu, který by sloužil za základ při svolání konference. Návrh prý bude zaslán rovněž Velké Británii, avšak dosud nelze říci, zda též Německu, poněvadž neodpovědělo ještě na dotaz o svém stanovisku k dunajskému paktu:

Základní body tohoto návrhu prý jsou: 1. Každý stát, který podpíše pakt se zavazuje, že bude respektovat nezávislost a územní celistvost Rakouska. 2. V případě, že jeden či druhý smluvní stát by násilně porušil ustanovení paktu, sešly by se neprodleně všechny interesované státy k poradě. 3. Signatářské státy potvrdí výslovně, že se nebudou vměšovat do vnitřních věcí států, které přistoupí k úmluvě. 4. Státu, který by násilně porušil úmluvu a připravoval útok na druhé, neposkytne žádný ze signatářských států pomoc jakéhokoliv druhu.

SOV. RUSKO.

Sovětský tisk přináší zajímavé údaje o výsledech kolonizační akce v nejsevernějších částech sovětského Ruska. Jde o území, která leží z valné části za polárním kruhem a jež byla do války téměř bezlidná. V kraji murmanském žilo r. 1920 jen 19.000 lidí, dnes je jich tam 146.000. Oblastí mesenská, pečorská a pinežská měly 83.000 obyvatel, dnes 141.000 obyv. Ztrojnásobil se také počet obyvatel provincií berezovské, surgutské a narimské. Mají 231 000 obyvatel, kdežto v r. 1920 jich měly jen 87.000. Turnachansko mělo 17.000 obyv., dnes jich má 71.000. Na Kamčatce a severním Sachalině bylo před 15 roky 94.000 lidí, dnes 273 tisíc. Nepatrně stoupl obyvatelstvo Jakutska, s 300.000 na 330 000. Vzrůst obyvatelstva v severních krajích dlužno přičísti dle sovětské statistiky cílevědomé kolonizační akci, ve skutečnosti jde naimnoze o nucené osídlování nehostinných území politicky nespolehlivým živlem, tedy vyhnanci. Vysvítá to zřejmě z okolností, že počet domorodců se zvýšil o pouhých 8 000 duší, kdežto v sedmi letech do severských zemí bylo posláno 456.000 kolonistů. Noví kolonisté způsobili také podstatný vzrůst městského obyvatelstva severského, které v r. 1922 čítalo 55.000, dnes 274.000.

PROTIŽIDOVSKÉ MANIFESTACE V GDANSKU.

Jak se oznamuje, konaly se v Gdansku velké protizidovské manifestace, pořádané údernými oddíly nacionálně-socialistickými. Městem projížděly nákladní automobily s protizidovskými nápisy a zajížděly až do Sopotů a jiných míst. V Sopotech došlo k výtržnostem před kavárnou, navštěvovanou židy. Policie zakročila pozdě.

LETOŠNÍ SKLIZEŇ OBILIN V EVROPĚ
JE VELMI DOBRÁ.

Podle odhadů mezinárodního zemědělského ústavu bude úroda pšenice v sovětském Rusku velmi bohatá, takže bude přebytek pro vývoz. Rovněž Severní Amerika bude patrně mít významný přebytek k vývozu do Kanady, jež asi bude mít schodek. Na jižní polokouli jež velké sucho úrodě na škodu, zvláště v Australii a Argentině.

Sklizeň všech obilnin v Evropě bude vyšší než minulého roku. Pšenice bude v Evropě sklizeno asi 440 milionů q.

ČÍNA.

Z Nankinu přináší „United Press“ zprávu, datovanou 30. července, která je pokračováním zpráv této světové kanceláře z 28. združňuje mimořádnou výši čínské povodňové katastrofy. Potvrzuje se, čemu se nechtělo věřit a co se podle různých informací jen zdaleka konstatovalo a tušilo; dnes je bez jakéhokoli přístřeší v Číně přes 12 milionů lidí.

Vráťivší se vysoký čínský úředník z inspekční cesty, která trvala čtrnáct dní a přinesl hrůzyplné detaily. Zaplavené území řeky Jantse jest jediným hromadným hrobem statisíců obětí lidských i na zvířatech. Milionové majetky jsou navždy pohřbeny pod vodou. Všecky dosavadní zprávy o záplavách, které byly z různých stran podávány, nevystihly leč nepatrný zlomek.

Desítky velkých měst, sta osad a tisíce vesnic i hospodářských samot jsou zničeny. Je to neštěstí, jakého Čína nepoznala — pokud se rozsahu i dosahu týče — za poslední tři staletí vůbec a vyrovná se úplně strašlivým středověkým morům, jež dovedly bez lítosti hubiti statisícové kraje najednom.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Hrobníkova opička zachránila zdánlivě mrtvou.

V zapadlé vesnici v kraji vilenském, kde není široko daleko lékaře, zemřela po delší nemoci 34 letá žena, matka pěti dětí. Úmrtní list vystavil v zastoupení nemecného obvodního lékaře obecní úředník, který dal povolení k pohřbu. Když však přišel pohřební průvod po výkropu v kostelku na hřbitov, zjistili zděšení pozůstalí, že hrobník zapomněl vykopat hrob. Vládce svého pole totiž den před pohřbem tak důkladně popíjel v hospodě, že se nemohl postavit na nohy a otevřít oči. Příbuzným zesnulé nezbylo než chytit se motyk a lopat a kopat hrob. Mezitím však stalo se něco neočekávaného: z rakve nablízku složené ozvaly se příšerné zvuky a na víko zabušily prudké rány. Zástup se zděšeně rozprchl, ale dva odvážlivci otevřeli rakev. Nebožka otevřela oči a posadila se v rakvi; a když se trochu uklidnila a posílila douškem kontušovky, mohla se vrátit vlastní silou domů. A celá rodina blahořečila hrobníkově opičce, jež zachránila zdánlivě mrtvou před pohřbením za živa.

Čmelák — trubač.

Početnost hnízda čmeláků není zdaleka tak velká, jako u včel. Ale jako u těchto, setkáváme se i u čmeláků se třemi druhy jedinců: s plodnými samičkami (které můžeme přirovnati ke včelím královnám), s dělnicemi (zakrslými samičkami) a se samečkami (trubci).

Na podzim hyne čmeláci hnízdo a zůstávají jen oplozené samičky, které se rozletují a přezimují někde v zemi. Avšak již časně z jara poze-

rujeme tyto samotářské samičky, jak vlézají do kdejakého otvoru v zemi, hledajíce tam místo, příhodné k založení hnízda. Když bylo nalezeno, samička je vystele různými rostlinnými zbytky, ale také peřím, chlupy a pod., udělá z vosku první buňku, naplní ji medovým pylem a snese do ní několik vajíček.

Vylíhlým larvičkám nestačí však tato připravená potrava a musejí býti samičkou dokrmovány. Dospělé larvy se zapřádají, proměňují v kukly a z nich se pak líhne dospělý hmyz. V chladných nocích zahřívá samička larvy i kukly teplem vlastního těla. Celý vývoj trvá asi měsíc. Zatím co samička pečuje o své první děti, klade další vajíčka a vychovává další potomstvo.

Často musí chrániti svá nově nakladená vajíčka před kanibalskými choutkami svých dospělých dětí. Zprvu líhnou se v hnízdě čmeláků jen dělnice, které jsou v postupných generacích stále větší a statnější. Koncem června a v červenci začínou se objevovati i samečkové. V této době je hnízdo nejpočetnější a může čítati až i 400 jedinců, ačkoliv průměrná hnízda našich druhů mají jich zpravidla jen asi kolem 50.

Posléze stará samička umírá, nové samičky se samečky vyletují ven na svatební cesty. Dále hynou i trubci, konečně i dělnice, a zůstávají jen samičky. Tyto se na podzim opět rozletují, přezimují a životní kruh se opakuje.

Belgický tisk o Československu.

Četné belgické listy uveřejnily pochvalné články o československém pavilonu na bruselské výstavě, jakož i o čsl. státě. Časopis „Le soir Illustré“ píše: Československý pavilon je novým jak svou odvážnou architekturou, tak i malebným a originelním vnitřním uspořádáním. Návštěva v něm skýtá i zeměpisné poučení. Když z něho odcházíme, chápeme, že velikost států se neměří jen jejich rozlohou a počtem obyvatelstva. Význam národa je dán ideály jeho synů, jejich prací a cílem. My Belgičané, kteří jsme trpěli a zápasili o své bytí, jsme dostatečně připraveni, abychom uvažovali o takovém poučení a abychom se bez výhrad obdivovali takovému národu — Jiné listy píší, že československý pavilon dělá čest svým organizátorům i vystavovatelům a označují jej za symbol národní iniciativnosti a vynikající výkonnosti.

„Krajan“

Zisky suezské společnosti.

„Suezská společnost vydělává a to velmi mnoho,“ píše anglický list „T. B.“. Ačkoli vydělávala suezská společnost vždy pěkný peníz, nezajímalo se tak svět o její zisky, jako nyní, kdy příjmy společnosti následkem transportu italského vojska velmi stouply. Podle již sníženého tarifu z roku 1930 musí každá loď, projíždějící Suezským kanálem, zaplatiti za každou tunu nákladu netto 5 75 zlatých franků a za každého cestujícího na lodi 10 zlatých franků. Při nynějších italských transportech vojska, děl a strojních pušek vydělala již suezská společnost miliony. A zpětný transport vynese opět miliony. Obch dní zprávy suezské společnosti pro druhé pololetí 1935 jsou proto velmi optimistické. Akcionáři dostávají průměrnou dividendu 70 procent. 30 proc. hrubých příjmů vyžaduje náklad spojený s udržováním a správou podniku. Celkové příjmy v prvním pololetí obnášely

436 milionů zlatých franků. Kapitál společnosti je v pravém smyslu slova mezinárodní. Podle 24. článku statutu řídí tuto společnost správní rada se 32 členy, již zastupují zájmy několika zúčastněných národů. Dnes dominuje v suezské společnosti Francie s většinou dvou třetin. Bývalý francouzský ministerský předseda Doumergue dostával jako správní rada suezské společnosti roční plat ve výši 200.000 franků. Anglie je zastoupena ve slabě třetině, jednoho člena správní rady suezské společnosti vysílá Holandsko. Egyptská vláda je zastoupena předsedou správní rady. Od roku 1858 je sídlem společnosti Paříž. Itálie se dosud marně namáhala o zastoupení ve správní radě suezské společnosti a stejně zbytečně se namáhala Japonsko. Zaměstnanci jsou většinou Francouzové, stroje přichází rovněž z Francie. Vojensky má opět Anglie převahu, poněvadž anglický admirální štáb je pánem v Suezském kanálu.

Život nad detektivku.

Romanopisci se musejí často velmi namáhati, aby svým pracím dodali alespoň zdání pravděpodobnosti. „Litshoverův případ“, který byl právě rozluštěn americkou policií, působí jako výplod sensacechtivé fantasmie, ač přes svou zdánlivou nepravděpodobnost je zcela autentický!

Litshover, proslulý chicagský architekt, obýval se svou ženou rozkošnou vilku na předměstí. Když služebná před krátkou dobou vešla ráno do pokoje paní Litshoverové, našla paní, ležící na zemi s hlubokou ranou na hlavě. Rychle přivolaný lékař mohl konstatovati už jen smrt roztržitím lebky. Smrtící úder byl způsoben bronzovou soškou, jež byla nalezena vedle mrtvolky.

Po výsledku služebné detektivové nabyli přesvědčení, že vrahem je sám architekt, který v noci tragedie zmizel. Služebná totiž prohlásila, že když architekt se minulého večera vrátil v deset hodin domů, zaslechla prudkou hádku, načež Litshover odešel z vily, prudce bouchnuv domovními dveřmi. Detektivové našli ve stole architekta množství milostných dopisů známé umělkyně, v nichž tato na něho naléhala, aby se dal rozvésti.

Policie snadno provedla rekonstrukci vraždy: mezi manželi vypukla k vůli rozvodu hádky, a tu architekt ve zlosti chytil sošku a roztrhl jí hlavu své ženě, bránil mu v dosažení nového, jim vysněného štěstí. Potom, zděsiv se svého činu, rychle uprchl, vzav s sebou kromě peněz i skvosty své ženy, od níž byla nalezena prázdná pouzdra. Případ byl tudíž velmi jednoduchý a postarčilo toltko zatknouti uprchlíka, což bylo otázkou několika hodin, neboť bylo zjištěno, že architekt odjel rychlíkem do Nového Yorku.

A zatím co již na nádraží stáli detektivové se zatykačem, nastal senační obrát. V Chicagu byl zatčen známý lupič, když nabízel ke koupí klenoty, které byly poznány jako majetek Mrs. Litshoverové! Lupič po výsledku „třetího stupně“ učinil plně doznání: spatřiv o půlnoci architekta opouštěti vilu a ubírat se k nádraží, usoudil, že Mrs. Litshoverová je sama doma a proto vlezl oknem do pokoje, o němž předpokládal, že bude prázdný, ale v němž k svému překvapení se octl tváří v tvář architektově choti. Ta při spatření lupiče vykřikla a zhroutila se k zemi. Lupič se zmocnil klenotů a chtěl uprchnouti, ale ve spěchu shodil bronzovou sošku, která spadla na v bezvědomí ležící paní a zranila ji na hlavě. Všecek zdě-

šen vyskočil oknem a dal se na útěk.

Policie nařídila neprodleně pitvu mrtvoly — která se v Americe provádí toliko v případech nejjasnějších — a její výsledek byl skutečně neočekávaný: Mrs. Litshoverová byla mrtvá již dříve, nežli byla zasažena sešskou! Byla patrně velmi rozrušena hádkou se svým manželem a při spatření lupiče byla raněna srdeční mrtvicí.

V novém Yorku zatčený architekt potvrdil tuto hypotézu: skutečně se pohádal se svou ženou, ale jeho náhlý odjezd neměl s jeho rodinnými záležitostmi nic společného; šlo skutečně toliko o nutnou obchodní záležitost. — Mr. Litshover byl ihned propuštěn na svobodu a lupič byl odsouzen pouze pro krádež a vloupání. Avšak jaký by byl osud architektův, kdyby lupič nebyl býval dopaden? — „Litshoverův případ“ opět dokazuje povrchnost „hypothés“ a snadnost omylů, jichž se může dopouštět lidská spravedlnost.

Tržní zprávy.

CHMEL.

Žatec, 26. července.

V uplynulém týdnu potrvála na trhu poptávka po žateckém chmeli 1934 a smýšlení se dále zpevnilo. Při obratu cca 100 centů pohybovala se cena jak na trhu tak i na venkově od Kč. 1.625.— do 1.725.— za 50 kg. kromě daně z obratu.

Za roudnické a úštěcké bylo nabízeno až 1.475.— Kč. za 50 kg.

Veřejná známková chmele v žatci ověřila a vyexpedovala do dnes 43 275 žoků v hrubé váze 102 950 centů a 50 kg. žateckého chmele 1934.

Stav chmelnic zůstává nezměněný, nebť chmel trpí suchem dále. Všeobecně nasazuje na květ a mnohde přechází již v hlávky. Ukazuje se, že brzy řezané chmelnice jsou letos vyvinutější a mohutnější v révě a mají delší odnože, kdežto pozdní jsou slabé a nedostaví-li se hojně deště a příznivá hohoda, nedosáhnou ani výše nosné konstrukce.

Z Německa přichází zpráva, že tamní úprava trhu chmelného zavedená loňského roku potrvá s menšími změnami i pro letošní sklizeň. Jak známo byly pro loňskou sklizeň vyhlášeny ceny 210 až 320 marek, t. j. 2.000.— až 3.000.— Kč za 50 kg.

Český odbor Jednoty chmelařské
v žatci.

OBILÍ.

Záznam rovenské obilní bursy 2.VIII. 1935.

Žito dvorské	Zl. 12.00— 12.25	za 100kg
„ různé	„ 11.50— 11.75	„ „
Pšenice dvorská	„ 14.75— 15.25	„ „
„ obyč.	„ 14.25— 15.75	„ „
Ječmen pivovarský	„ ————	„ „
„ na kroupy	„ ————	„ „
Oves jedn. druhu	„ ————	„ „
„ sbíraný	„ ————	„ „
Mouka žitná I. 55%	„ 19.50— 20.50	„ „
„ „ I. 65%	„ ————	„ „
Mouka pšen. I. 40%	„ 27.00— 28.00	„ „
„ „ I. 55%	„ 24.75— 26.00	„ „
Otruby žitné	„ 5.50— 5.75	„ „
„ pšeničné	„ 6.00— 6.50	„ „

„ ječné	„ 6.00— 6.50	„ „
Kroupy ječné (pencak)	„ ————	„ „
Řepák	„ 23.— 24.—	„ „
Hrách	„ ————	„ „
Fasole	„ ————	„ „
Vikev	„ ————	„ „
Jetel červený	„ ————	„ „
„ zaručené čištěný	„ ————	„ „
Mák modrý	„ ————	„ „
Hřečka	„ 14.50— 15.00	„ „
Brambory	„ ————	„ „
Seno nelisované, sladké	„ ————	„ „
Sláma „ žitná	„ ————	„ „

Záznam 2.VIII. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 1.70	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 2.30	„
Ječmen	„ 1.40	„
Oves	„ 1.40	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ —	„
Řepák	„ 2.50	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ —	„
Mák	„ —	„
Jetel	„ —	„

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“
„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

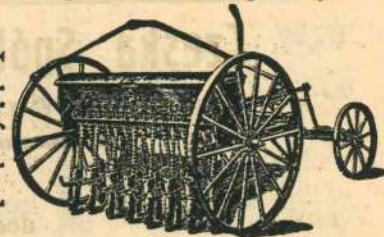
Naše stroje byly vyznamenány na výstavě v Lucku „Listem pochvalným“,

neboť byly uznány ze všech jiných strojů za nejlepší.

Tyto KNOTKOVY žací stroje vítězí na celém světě.

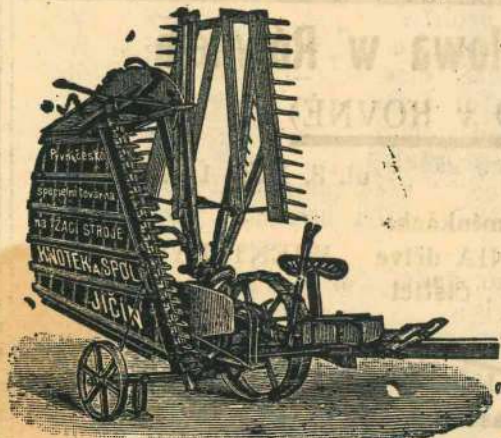
Vše s tovární
— zárukou. —

Lehký chod

Trvanlivý

Velká úspora zrna,
pracují přesně v kopcích i v rovinách

Originální součásti
vždy na skladě.

Vyprodáváme různé stroje za poloviční ceny!!

Radost z práce — užitek z výkonu

mají ti hospodáři, kteří seji českými stroji „SCHULZ“, pokosili žacím strojem orig.

KNOTEK, vymlátili pertolejovou neb motorovou

garniturou BRATŘÍ JOUZOVÉ, vyluštili semínko orig.

vylušťovači jetele POHOŘELÝ a brambory vybrali kopačkami

NOVÝ IDEAL.

— o —

Nekupujte pokud jste stroj neviděli a o jeho kvalitě se nepřesvědčili.

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmeister
své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
žirardovských závodů jako: plátina lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmeistera je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hřiběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

DOKU

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Mája 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä CHER“. a také UNIA dřive „WIENZKY“
Řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čisticí
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „UNIKUM“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

Nabízíme Vám právě de Lvova došlé ORIG. MELICHAR

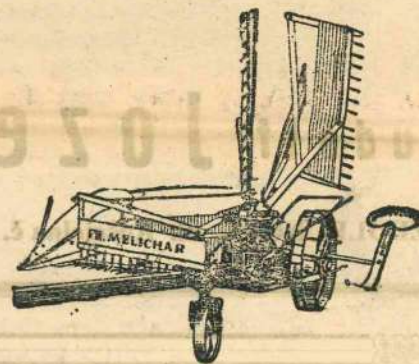
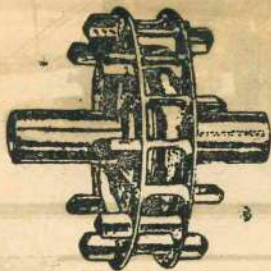
Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZNÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saetra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce, Warszawa, Kredytowa 4.

účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodatí Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor Jos. Zeman.

